

త్యాగ మూర్తి

శ్రీమతి ఆర్. యస్. అన్నపూర్ణాదేవిగారు

'విశు'కు అంటిను గడిచులు సమీపించినవి. అతనికి తన నూకల్లిప్రపంచమున తీరినవని స్పష్టముగా తెలిసినది. తన జీవితములో కొరతలు లేవనియే భావించెను; కాని 'శశిని' తలుకొన్నప్పుడతని హృదయము, ఆ వేదన భారముతో కృంగిపోయింది. శశి తన ముద్దులకొడుకు. తల్లి, పసికందుగా నున్నప్పుడే గతించినది. అప్పటిలో తనకు రఘు, శశి ఇరువురే సంతానము. రఘు పెద్దసుమారుడు. చక్కని నడత కాతని జీవితమే తార్కాణము. తండ్రి కత్యంత విశ్వాస యుక్తప్రాయుడు. అతని జీవితమున, లోటుకన్పించదనియే చెప్పవచ్చును. తండ్రి ప్రేమను చూరగొన్న వ్యక్తి. అతని కొరకాతండ్రి హృదయము చింతిల్లేదు. అతనిదుఃఖమునకు కారణ మాతని చిన్నిశశియే. శశికి అప్పుడు పన్నెండవ సంవత్సరము. వర్తనలో, నడతలో అన్నకు వ్యతిరేకి. అల్లరముకకు శశితక్క అన్యనాయకుడెడి? ఎచ్చటా అల్లరికి మూలకారణము శశియే! చిన్నతనమే అందుకు కారణము కావచ్చును. అట్టి బాలుని సక్రమ ప్రథమున ప్రవేశపెట్టు వారేరి; తనుతక్క! కానీ, తనగడువు తీరినది. శశికింక, రఘుతక్క అన్యలాదరణ పాత్రులేరి? రఘు, సుపూర్ణ హృదయము, అతని మంచితనము తనకు తెలిసినదే! అట్టి సహృదయుని యండనతన శశికి లోటు కల్గదు. కానీ, అట్టిసాధు వర్తననే శశి కొఱకరాని కొయ్యయగునేమా! రఘుకు, శశి బాధ్యత తప్పనిదే. ఆలోచనా సరంపరలు, రఘుపై భారము వేయవలసి వచ్చినదే యన్న తలపులు, అతని కంట నింకొలికించినవి.

కంటికి కునుకులేక, తండ్రికి నిరంతరము సేవచేయు రఘుకి, యశ్రువులు, కేదనకల్పించినవి. తన తండ్రి కెందుకో యింత యావేదన? అతని బాధకు కారణ మెరుగుట తనవిధి. కంటినిరు కుడిచి, మెల్లగా.

“నాన్నా! ఎందుకా యావేదన. చాలా బాధగా నున్నదా.” యన్నాడు. విశు కాతని సేవచే మనమున కెంతయో యుపశమనము కల్గెడిది. తనయావేదన కారణము, రఘు, శశిని ప్రాణముకంటే ఘనముగ చూడగలడని ధైర్యమున్నది; కానీ, అది భారమేకదా! సన్నని కంతంతో, రఘును పిలచి.

- ‘రఘు! నా కంటిమగడియలు సమీపించినవి నాయనా’ అన్నాడు. రఘుహృదయము బరువెక్కినది.
- ‘నాన్నా బాధగా యున్నదా’ యని యుపశమన పూర్వకముగా మాటాడినాడు.
- ‘రఘు - యిక - యీప్రపంచములో నాగడువు తీరినది. నాకోక యెకటి; ఆననంతలో.
- ‘నాన్నా! ఏమిటాకోర్కె?’ యని ఆశ్రుతతో ప్రశ్నించినాడు రఘు.
- ‘రఘు! నీవర్తన హృదయము తెలియని వాడననుకొనకుము. నాకాలము తీరినది. శశి ఆలరివిడడు; ఆభారము, నీపై వదలక తప్పదు. శశికి యికమీద నీవే తల్లి! తండ్రి! సర్వము నీవే! కుగుణరాసికీ నీకీ భారము వదలవలసి వచ్చినదనియే నాచింత.’...

‘నాన్నా, శశి విషయపు చింత వదలుము. నాకు, తమ్ముడైనను, కుమారుడైనను శశియే. నాప్రాణము నొడియిన శశిని మంచివానిగా విద్యావంతునిగా చేయుదునని, పాదములంటి ప్రమాణము చేసినాడు. అప్పుడుని హృదయములోని భారము తగ్గిపోయినది. తనకున్నచింత మాయమైనది. రఘు తన హృదయ శల్కమును మాన్సు బాసచేసినాడు. తనకిక చింత ఏది? అతని ప్రాణములే అనంత వాయువులో నిశ్చలముగా, లీనమయి పోయినవి. రఘు వేదనకంతమేలేదు. కన్నతండ్రి చల్లని ప్రాపు కూడ నేడు మరుగైనది. శశి పిలవాడు; అఘోర సంకట మాతని కంతగా గోచరింపలేదు. రఘు హృదయము శోకసాగరమున కాలశాలమైనది.

రఘు, కళాశాలలో అధ్యాపకుడుగా నున్నాడు. అతనికి, భార్య, యిరువురు కుమార్లు, కొమ్మల యొక్క తె కలదు. కొంత భూస్థితి కలదు. పరిస్థితుల ననుసరించి సాధారణ కుటుంబమనియే చెప్ప తగును. శశికిష్ణుడు పదహారు సంవత్సరములు, నిశితమైన ప్రజ్ఞకలవాడే కాని, అల్లరి సావాసము. చదువు కొనుట కాతనికి తీరిక యున్నకదా! అన్న సాధువు. తండ్రి కూడ లేని యాతనిని కఠినముగ మందలించుట రఘుకు సాధ్యముకానిపని. శశి మెట్రిక్యులేషన్ తరగతికి ఎటో వచ్చినాడు. అట్టిచో, కష్టపడి చదువ కున్న కృతార్థుడేలా కాగలడు? లలితకు, తనమఱది చర్యలు చూచి భయము కల్గినది. భర్త ఆభిమాన దోషమున మందలించనిచో, శశిభావిగతి ఏమి? తనమామగారి అంతియాశమయములు నెరవేరడమెలా? భర్త కీచివయము తెల్పి, శశిని మందలించుచున్న, ప్రమాదమన్నది. రఘుకు, శశియన్న ప్రాణము, కార్యము తెలియదే! అలా యూరకున్న? తన తండ్రి మూర్తి కన్నులకు కట్టినది. అతని యాదేశానుసారము తనవిధి నెర వేర్చవలసినదే. ఆయాశయ సిద్ధికి - తన ప్రేమ భంగికారి. పసితనము; తెలిసికొన గలడని యూరుకున్న వెనుక చింతించుట వెఱి తనమగునేమా!

మనమున దృఢ నిశ్చయము కల్గినది. ఇక తన వర్తన కొంతమారవలె. శశి రాత్రి తన మామూలు పేటకు, నిదానముగా వచ్చి, వదినకడ కూర్చుండినాడు. అన్నమునకు రావలెకదా! సమయమునకు రఘు వచ్చినాడు. అన్నతో శశి పంక్తిని కూర్చున్న దినమేది? మానముగ కూర్చొన్నాడు శశి. రఘు, 'శశి నీవర్తన ఏమీ బాగాలేదుమా! సక్రమముగ చదువుకొనకున్న ఎలా? నీపైనే ఎన్నియో యాశలున్న మాకోరికలు కోరికలే యగునేమా! బాధ్యత తెలియక చరించిన భావికాలము భారముకాగలదుమా?' అన్నాడు. శశి కన్నుడిటి సంఘటన సమకూరియుండలేదు. ఎన్నడు పల్కని, యన్న, నేడెటుపల్కినచో, అత నెంతగా చింతించియుండునోకదా! అవును తను చదువుకొనకున్న ఎలా? తనదితప్పే! భావసమరము చెలరేగినది. మెల్లగా, 'అన్నా, యికపై శ్రద్ధగా చదువుకొంటానని' పల్కినాడు.

'నా ఆశయము, ఆశలు, అంతియే శశి' యని యూరకొన్నాడు రఘు. నాడుగడిచినది. శశి విశ్వప్రయత్న మొనరించినాడు. చదువుపై మనసు నిలిచినకదా! కాని తన యాటలుసాగలేదు. రఘులో విచిత్రమగు మార్పు కన్పించినది.

తను సకాలమునకు రానందున, ఒక్కనాడు చెంపపెట్టు తగిలింది. రఘు యింతకఠినడని తను తలచ లేదు. విధిగా తాను యింటుండ వలసి వచ్చేడిది. తన మనమెంతయో బాధనందినది. కాని పసితనములో ఆ యన్న మహోన్నతాశయములు కన్పించ లేదు. శశి చుఱుకైనవాడు. అతను పట్టుగా కూర్చొన్న, చదు వాతనికి కష్టమనిపించెడిదికాదు. నేడువిధి దానిఫలితమే!

నాడు తాను కృతార్థుడైన వార్తవిని యన్న యానందబాష్పముల రాల్చినాడు.

శశి పరీక్షలో యుత్తీర్ణుడై కళాశాలలో చేరినాడు. కొంతబాధ్యతలు తెలియజొచ్చినవి. రఘు శశిని కొట్టినశోభ, పిట్టినాడు వలె తయారయినాడు. శశిని, తన తమ్ముని కొట్టడమా? అది ప్రేమలేమిచే కాదు. అతని భావిభాగ్యోన్నతికై. తన ప్రమాణము! తన్నింతకు తెచ్చినది. నేడు శశి కళాశాల విద్యార్థి; తనకు వచ్చుసంపాదనలో పొదుపుగా కాలక్షేపము చేయవలసి వచ్చినది. సంసారము, శశి చదువు. గొప్ప సితియున్న కొడువలేదు. తన సౌఖ్యములను తగ్గించి, శశికేలాంటి కొడువలు కల్గించలేదు. రఘువంటి సోదరునిగన్న, శశివంటివారెందరు? కేవలము తననుభమును గూడ తమ్ముని సుఖమునకు ధారవోయు యుదారు లెందరు కలరు? అట్టిదా సోదరప్రేమ!!!

త్యాగ మూర్తి

శ్రీమతి ఆర్. యస్. అన్నపూర్ణాదేవిగారు

(1951 ఫిబ్రవరి సంచిక తరువాయి)

'గీత' రఘు యింటికెదురుగానున్న, శ్రీమంతుడు 'మూర్తి' ఏకైకపుత్రి. సౌందర్యరాసియని చెప్పటవసరము. చిన్నతనమునుండి, తన కాపె పరిచయమే. రఘుకు, పసికందు 'గీత' యన్న అమితశ్రేమ. తన పిలలతో ఆటలాడ వచ్చెడిది, అట్టిచో శశి గీతలు కలసి మెలసి ఆడుకొనువారు. శశికి, గీత బాల్య స్నేహితురాలు. ఆట పాటలతో అరంభమైనది వారినెయ్యము. నేడు శశి యువకదశనున్నచో, గీత, నవయావనయైనది. శశికి, పదునెనిమిది వత్సరములు. గీతకు పదునెదు వత్సరములు. వారిలో పూర్వ పరిచయము మరుగుకాలేదు. కలయికలు చాల కొద్ది యనవచ్చును. బాల్యస్నేహితులే. నేడు వారి దృక్పథ ములు, భావనలువేరు. చిన్నతనపు చెలిమి కాల బలిమిని ప్రేమగా మారినది. వారి యసురాగమన, మూర్తిహృదయమున - వారు దంపతులేల కాగూడదనిపించినది. గీతకు శశి తగినవాడే. సిఠిలో తాను శ్రీమంతుడైనామే? శశి తనకు అల్లుడగుట సమ్మతమే. కాన గీత శశితో సంచరించుట కాలేని అసమ్మతి లేదు. కాలక్రమమున వారి ప్రేమకు ఫలితము - వారు - అసురాగదంపతులగుటయే. రఘుకు గీతయన్న ఎంతయో ప్రీతి, వారి యసురాగమనంతగా నాతడు గమనింపలేదు. అతని లక్ష్మ్యము శశి గొప్పచదువు చదివి - ఘనుడనిపించుకొనుటయే! ఆలక్ష్మ్యమునకు తన ప్రాణమైన బలినిచ్చుగలడు! శశి చదువు కొంత మందగించినది. అతనిపోకడ వర్తన చూచాయగా గ్రహించినాడు రఘు. గీతపైగల ప్రేమతెలిసినది. గీత, తన ముఠదలగుట తన కంగీకారమే; కానీ, యిప్పటిలో అది పొసగనిదే - కారణము; శశి చదువున కంత రాయముకదా? గీత, శశి ప్రణయము చాలదూరముపోయినది. ఇక వారిని విడదీయటము కష్టమే; కాని - పై చదువునకు, శశిని కలకత్తా పంపతలచినాడు. అది చాలశ్రమయుతమే. పట్టణవాసము - కళాశాలలో పై చదువు. అంతధనము తనెలా తేగలదు? ఏమైననుసరే, శశి, కలకత్తా వెళ్ళవలసినదే! తన సంపాదనకు తోడు - మరికొంత శ్రమపడిన - తీరునుకదా? శశి, ఇంటకు పరీక్షయం దారి తేరినాడు. గీత, యానందము నకు మేరలేదు. రఘు, 'శశి'ని, డాక్టరు పరీక్షకు పంపతలచినానని - కలకత్తా వెళ్ళవలయునని తెల్పినాడు. ఇది విషమసమస్యగా పరిణమించినది. గీతనువిడచి, తనెలా బ్రతకగలదు? గొప్పచదువు - పట్టణవాసము - చాల కొరతగినదే! ఏమిటో, సంతోషము సగముబలమనిపించినది - తన ప్రయాణము తప్పనిదే - గీతయశ్రు వులు చూడలేకపోయినాడు. తన్నుతక్క - అన్యుల పరిణయమాడనని యామెకు బాసచేసినాడు. తను లేఖలతో నిరంతరము క్షేమసమాచారముల తెల్పునననినాడు. విడలేక విడలేక, ఆప్రేయసీ ప్రీయులు విడువడినారు. 'కాలగతి మాన్పంగ తరమె ఎవ్వారికైనా?'

కలకత్తాలో ప్రవేశించిన శశికి క్రొత్తలో చాల కష్టముగనుండినది. పట్టణములోని విద్యార్థుల వేష, భావలు - వింతగా కన్నట్టినవి. తనయూరికి - యిచ్చటికి - హా సిమకకాంతరమే! ధనమునకు విలువయున్న కదా! ఎంతైనను చాలడవలెదు. తనయన్న కనవసరశ్రమ కల్పించుకూడదనుకొన్నను ధనవ్యయము చాల ఎక్కుడుగనున్నది. ఇంత ధనము తనకు సకాలములో రఘు పంపగల్గిన శశికి ఆశ్చర్యమనిపించినది. గెలవులకు యింటికి వచ్చినప్పుడతనికి, రఘు మైకము పంపువిధము కొంత తెలిసినది. రఘుకు - తనకువచ్చు వేతనము సంసారఖర్చులకే తగును. తనకై యన్న - తన యుద్యోగ నిర్వహణాంతరము - మిల్లు లెక్కలు

సరిమాది, ప్రయితేలులు చెప్పి, గడించుచున్నాడు. రఘుకు, తీరికనున్న. శశిచదువు, రఘు చెతుటకంటె. రక్తముతో. గడచుచున్న దనవచ్చును. కాని రఘు. తనశ్రమకు తనకు తెలుపలేదు. పట్టణమున కష్టపడక, తనకు కావలసిన మొత్తము వ్రాసిన పంపగలనన్నాడు. ప్రపంచమున తనకుమాలిన ధర్మ మున్నదా? అట్టిచో ఏమిటి. యీసోదరుని వాత్సల్యము? శశికి, రఘు, సోదరుడనుటకంటే తండ్రియన్న సమంజసమేమో. అట్టి సహోదరుని కల్గిన శశిధన్యుడనుటలో సందేహమా? రఘు తనకౌపణుచున్న శ్రమజూచి శశి జాలినది నాడు. ఇంతకష్టమునకు, ప్రతిఫలము? తన, డాక్టరుగా, రాగనే తీర్చగల్గుదునని తలచినాడు. తన అన్నకు తనచర్మ ముతో చెప్పకు కట్టియిచ్చినను ఋణముతీరదు. తన. శ్రమలకోర్చి అన్నకోర్కె తీర్చుట తనదిగి గీత. తన వియోగభాధతో చాలా కృషించుచున్నది. తనచదువు ముగిసిన అన్నకు విశ్రాంతి, తనప్రణయ రసాధిదేవికి హృదయకాంతి చేసారకలదు. అమధుర భావనలే ప్రీయుల వికేవడి యుండుట కుపకరించినవి. కానిచో. గీత శశినివదలి యుండలేదేమో!

శశి ప్రప్రథమ శ్రేణిలో కృతార్థుడగుచు. నాలుగేండ్లు గడపినాడు. ఇక ఒక్కవత్సరమే. తన ప్రతముగడచిన, తన యిడుములుగడచినట్లే! రఘుకు దేహోగ్యము నశించినది. తలకుమించినశ్రమ. కానీ, యిక యొక్క సంవత్సరమేకదూ! తర్వాత, తనశశి. తనయాశయ పరిపూర్తి గావింపగలడు. తనశ్రమ సన్నగిలకలదు. నాడు పర్వదినము కానీ వింతగా శశి కొద్దికోజాలనుండి ధనము, సెమ్మలగా పంపకోరినాడు. పట్టణమున ఏకష్టములు కలుగోయని, చేత లేనందున, రఘు. భార్య నగలనమ్మి పంపినాడు. విచిత్రముగా, శశి. మాటి మాటికి డబ్బుపంపమని, వ్రాయసాగినాడు. శశితో ఏమిటి యీమూర్ఖు! బహుశా కావలయునేమో? అన్యాయముగా వ్యయమొనరించెడి వాడుకాడే? తనజీవితము నెంతో సక్రమపథమున నడుపుట తనకు తెలిసినదే! కానీ. ఏమిటో కొంత చింతకల్గినది. అనుమాన మినుమడించినది గీత, రాకతో. గీతకు శశికి ప్రణయభావనలున్నవని తనకు తెలిసినవే. కానీ ప్రేమికులేలా బహిరంగముగా తెల్పుగలరు. గీత పరిణయమై రఘుతో మూర్తి ప్రస్తావించియుండగా చదువు పూర్తియైనంతటనే. చేయకలవాడనని వాగ్దాన మొసగినాడు. గీత, తనకు, కాబోవు 'బావ' గారితో, అంతగా మాట్లాడుటలేదు. చిన్న తనమప్పుడు రఘు. తన్ను, లాలించినది నిజమే. కానీ నేడు. ఆతను తనకు కాబోవు ధర్మతనను గారు; కాన కొంతసిగ్గుగా యుండెడిది. చదువుగా ప్రసర్తించుటకు నాడు గీతరాక ఆశ్చర్యము గల్గించినది. రఘు గీతనుచూచి

“గీతా, ఏమిటి సంగతి చాలకోజాలకు రాకకదా” యన్నాడు పరామర్శకుంగా.

గీతలోని ముఖ కవలికలో, విషాదచ్ఛాయలు స్పష్టంగా గోచరించినవి. ఎందు కా విచారము? రఘుకు కారణము గోచరింపలేదు. గీతలోని యీమూర్ఖు, తన్ను కలవరపరచినది. అప్రయత్నంగా, గీతకుంటు నీరోలకడమును గుర్తించి

“గీతా ఏమిటి సంగతి కంట నీరెందుకమ్మా? సంగతి చెప్పవూ? ఎందుకా విచారము?” అన్నాడు. అశ్రువులు పొంగి పొరలినవి. మాటలు తడబడినవి గాద్దదికంతో.

తమ్ముడుగారు. జాబులు వ్రాస్తున్నారా? ఆరోగ్యమేకదా? యన్నది. రఘుకు కొంత గీత యవస్థ గోచరించినది. శశినుండి జాబురాలేదని బెంగ ఏమో? మెల్లిగా.

‘ఏం, శశి జాబువ్రాయలేదా? కొంతజాగైనదేమో. వ్రాస్తాడు లేవమ్మా. అంతమాత్రమునకేనా యీచింత’ యని సముదాయంప చూచినాడు.

‘బావా, కొంతజాగా? రెండునెలలైనది శశినుండి జాబువచ్చి; ఎన్నిమూరులు వ్రాసినా బదులులేదు. ఇక నిలువలేక, క్షేమమరయ వచ్చినానన్నది యికమాటలు పెగులలేదు. రఘుకు మతిపోయినట్లైనది.

శశిలో యింతమార్పా? ఎందుకీ విచిత్రవర్తన, కారణమేమో? శశి భుక్తులు మితిమీరిపోయినవి, చాలా చిత్రమే, గీత, పాపము...దిగులుగొన్నది. ఎందుకో, కాలహారణమైనది, బహుశా తీరికలేదేమో కడపటి వత్సరముకదా? ఇన్నికోజాలూ? తనిచదవవా? ఏమిటో వింతభావములు రాసాగినవి, శశి ప్రవర్తనలో లోటులేదు. ఏమి కారణమో? గీత నోదాడుతుూ

“గీతా, బహుశా, చదువుతోందరలో ఏమరినాడేమో? నేను వ్రాసి తెలుసుకొంటానులే. తోందరపడకు, అంతమాత్రమునకు చింత ఎందుకమ్మా” అన్నాడు, గీత, బావగారి వాక్కులతో కొంత యుపశమించినట్లు కన్పించినది. గీత, రఘుబద్ధర శలవు తీసుకొని వెళ్ళినది, గఘు ఆలోచనలో పడినాడు. శశి వ్యయముల్లోని మార్పు, ప్రాణప్రదముగా చూచు గీతకే బాబువ్రాయకపోవడము ఏమిటి యీవిచిత్రపు ప్రవర్తన? ఆలోచనల కంతరాయము కల్గినది, తంతి వచ్చినది, “శశి” నుండి తనకు ఆదవందలు అవునరముగా పంపవలెనని, కొద్దికోజాలకు మునుపే అప్పుచేసి మూడువందలంకంపినాడు, మరి యిదిఏమి? తన అనుమాన మినుముడించినది, శశిలో మార్పు స్పష్టముగా కన్పించినది, తన కనవరసర శ్రమయొగని శశి! ఏమిటి యీదారుణ పరిస్థితి, అంతభవము తనెలా టేగడదు? తను కలకత్తా వెళ్లి స్వయముగా, శశినిచూచి, భవము నీయ సంకల్పించినాడు, సాయంత్రము తనపేర లేఖవచ్చినది.

రఘుగారికి, శశిహితుడు, మఘు, నమస్కృతులు; తమకునేను అపరిచితుడనే! శశి నాకత్యంత హితుడు, ఆతని విచిత్రప్రవర్తనయే నాలేఖకు కారణము, శశివీతిములో గొప్పకుఘాను ప్రారంభించినది, దుష్టసహవాస మబ్బినది. ఎట్లు కలసినదో, శశికిని, దేవదాసి, శోభకు హితము కలిసినది, ఇకవేశ్య విహితము, దానిఫలితము చెప్పవలెనా? చదువునకు స్వస్తి, పెడదారి త్రొక్కినందుకు చాల విచారము కల్గినది, హిత మాతనికీప్పుడు రుచించుటములేదు, త్వరలో మీరు రాకున్న శశిగతి ఏమగునో! ఎట్టినాని కెట్టిమార్పు, అగ్నికే చెడలంటినది, ఈ విషయము మిమ్ము యావేదన వెట్టినను, యిప్పటిలో మార్గాంతరము కన్పించలేదు, సమక్షమున సంగతులు తెలియగలవు, ఇప్పటిలో మీరాక యత్యంతావసరము, మీకు మానసికావేదన సమకూర్చినచో మన్నింపవేడుతూ విరమించు,

‘మఘు’

రఘుకు తలతిరిగి పోయినది, కలలో తలచని సంఘటన శశికి, దేవదాసి పొత్తా? నిజమా? తన శశి! అట్టివైచ్యమునకు పాల్పడునా? ఇది అపవాదనకుండమన్న ఆ వ్యక్తికి కలడి లాభమేమి? శశి, ఎట్టిదారుణము! తన యాశలిట్లు పరిణమించినవేమి? వెన్నపడుచో భాండము బ్రదలెనదా? విధి! అమృతమయ కళశమున హాలా హాలము! కలలోనైన తలవని వివత్తు, చేసెడిదేమి? అందుకేనేమో, తనకావ్యయము, గీత వేదనలోని యర్థమిదే, కాకున్న తనప్రాణప్రదమైన గీతకే బాబువ్రాయక పోవటమా, ఇంతకూ, తన యాశలు, శ్రమ, ప్రతిస, యుత్సాహము నట్టేట కలసినది, విధి అనులంఘనియము! చేసెడిదేమి - అనుభవించక, తనకు కలకత్తా ప్రయాణము తప్పని సరియైనది, తన శశికై, తన సర్వసౌఖ్యముల బలినిచ్చినది, శశినొక విలాసిని కామపరితప్త పరివ్వంగమునకు దాసుకొనబుట్టకా? శశి, గీతను పరిణయమాడి నుఖించుట చూడతలచిన తనకు శశి విలాసపతి వయ్యారముల కులుకు చూడవలసి వచ్చెనే చేసెడిదేమి? ముండ్లునాటి పండనాసించిన తగునా?

అదిశోభగని, అత్యంత మనోహరముగా నలంకరింపబడినది, శోభ నవయావ్యని, రూపవయో విలాసముల కునికి దేవదాసి, శశిని చూచిననాటినుండి యాతనిపొందు నభిలషించినది, తనకులవృత్తిలో దిగి రెండు వత్సరములే యైనను, సిరిగల పేరు గనుక, ఎంతోగడించినది, సానిటక్కులకు కొడువలేదు,

విద్యాగంధముకూడ, వయోవిలాసాదులకుతోడు, శశి, తన్నుకన్నెత్తి చూచినదిలేదు. అతను విద్యార్థిలోకమునకు వ్యతిరేకి. ఎందుకో యాతని రూపురేఖలు తన్నాకరించినవి. తనవయోరములు, కులుకులాపెను తోడ్పడలేదు. పన్నినదొకమిష, కళాశాలకు వెళ్లునపుడు, పెద్దకేకపెట్టినది, శశి దిగ్భాంతుడై చూచినాడు. నిర్ణయ ప్రకారమాపె నేవను తీరికడ పరుగిడి వారి యజమానురాలికి ప్రమాదమని. సహాయమవసరమనిఅన్నారు. పాపము, కష్టముననున్న ఆడదని పరుగిడినాడు. శోభ ఆచట పడియుండినది. ఏవోకరచినదట. తనకాపె యవస యగోచర మనిపించినది. తనకు తెలిసిన ప్రభునుచికిత్సచేసినాడు. గుణ చిహ్నములేవి కన్పించలేదు. ఆమె ఆలాయగుటకు కారణమేమో! నటన యన్నసంగతి పాప మాతనూయనకు గోచరించలేదు. తర్వాత ఆపె తేరుకొన్నది. నేవనులు డాక్టరును తోడ్కొను మిషనో వెళ్లినారు. శోభకది చక్కటి సమయము. మెల్లిగా “క్షమించండి, పాపము, మీకు అనవసరముగ శ్రమ కలుగజేసినందుకు, చాలా చింతగానున్నది.” “ఆ! శ్రమయేమున్నదిలేండి, కష్టములు మానవులకు గాక మానులకా,” యన్నాడు.

‘ప్రపంచములో, తమవంటి దయస్వరూపు లేకొటికొక్కో. ఇంతకు’ యీకష్టమే, తమ పరిచయ భాగ్యము సమకూర్చినది. మీబుణమేలా తీర్చగలనో? ఇంతకు తమపేరేమిటో తెలుసుకొనవచ్చునా? అన్నది.

‘శశి’ యన్నాడు మెల్లిగా.

‘అపూర్వ కలయికే! శశి యాదరమున్ననేగా శోభ జగతికి’ యన్నది, తాను శోభయన్నది తెలియజేసినది. అపూర్వమైన కలయిక. ఇక తన్ను శయనా గారములోనికి తీసికెళ్లమన్నది. శశికి కొంతసిగ్గునిపించినది. వెళ్ళునన్న కటికనేల యాగుకుమారికి శయ్యయా? శోభకోరిక లీడేరు కాలమాసన్నమగుటచే నాటి రాత్రి శశి హృదయమును, కలచి, వలపించి, వలపు దోబూచులలేలి, ధన్యురాలి ననిపించుకొన్నది. శోభ వెలయాలు, వెలలేనిది, చెంతచేరునా. శశి దానుడై, తనకార్యమును మరచి, శోభకు పాదాక్రాంతుడైనాడు. శోభ కనుసన్నలతో శోక్తా లీడేరవలసినజే. శోభనుండి తప్పించుకోలేకపోయినాడు. గీత నుదుటి గీతప్రకారము ఏమగునీ - కానీ. తనకాపె స్మరణయేలేదు. అన్న, యాతని యాజీదన, ఆశయములు తనకు తెలిసినజే. అన్నియు శోభముందు, ఘోషయు అనిపించినవి! శోభకోరికలు తీరుట కన్నకు లేఖలవర్తము ధనము, ధనమూలం మిథం జగత్ కదూ! శశి, ఎక్కడి శశి. శోభ కృత్రిమప్రేమ దోలికల, వాస్తవజగత్తాతనికి కన్పించలేదు. అట్టిదా శోభప్రతిభ. అండకనే “అడువారి చూపుటంపర గెలువంగ తరము కాదు.” త్రిపురవైరికైన యన్న నీతివాక్కు. శశి కాలప్రభావమున కర్తవ్యతా మూఢుడై శోభవలపు బానిసయై చొంచుచున్నాడు.

శశికి హితుల బోధలు తలకెక్కలేదు. సహజమే, రోగికి వ్యభ్రము రుచించునా. శోభవలయాలా? అనురాగ రసలహరి, లోకము ప్రేమతెలియక తన శోభను, కులట యంటున్నది. నిజమునకామె సద్గుణాని తనకు తెలియును; తన శశిని విడిచి క్షణముండలేనిది ప్రత్యక్షముగ తెలిసినదే. లోకము గ్రుడిది. తనకు లోకులతో పనిలేదు. కాని, కాలమొక్క రీతిగా గడవదన్న నిజము, శశికి తెలియు రోజుట వచ్చినవి. శోభవర్తనలో మార్పు కన్పించినది. ప్రపర్తన మారినది. తన్ను అలక్ష్యము చేయు రోజులు వచ్చిన వనిపించినది. శోభముంటు నూతన యాగంతుకులు కన్పించ సాగినారు. తన యాజ్ఞలశిరసా వహించు శోభ - నేడంత శ్రద్ధ మాపునట్లుగుపించలేదు. వెల యాలిగుణము వెలుగునకు సచ్చుచున్నది. కాని శశి భావనలో మార్పులేదు. నేడతని యాత్మ గౌరవము కూడ మంటగలసినది. శోభ ప్రేమ తనకున్న చాలు - ఆపెవర్తన ఎలాయున్న తనకెందును? శోభకు యిక శశినుండి యాశించవలసినదిలేదు. ఇక గెంటడమే తరువాయి. శశిచాల చిక్కిపోయినాడు. కన్నులు గంటలు పడినవి, శోభకడకు రాగా చాల తిరస్కారముగ పల్కరించినది. శశిని చూచి “ఏమీ - శశి గారికింకను మోజు తగ్గలేదా? ధనములేని శశి. పల్కుల తీసితో పొట్టగడచునా? యన్నది ఎత్తి పొడుస్తూ.

(గత సంచిక తరువాయి)

శోభా - ఎంత దయాశూన్యమో నీ గుండెకదా! నీకై, పలుశ్రమలతోర్చినది తెలియదా? రక్తమోడ్చిన యన్న ధనము నీకొసగలేదా - యింకను, యీసాధనలేనా?

‘శశీ! నీవు హృదయశూన్యడవోయీ - నీకు శ్రేమతెలుసునా? లేకున్న, నిన్నంతగా ప్రేమించిన గీత నధోగతిచేతువా? కన్నతండ్రికి మారుగా మామయన్నకు, యిన్ని యిక్కట్లుకల్గింతువా? నీవొక కాముకుడవు - నీకు శ్రేమకూడనా?’ శశి గుండెలు బారిపోయినవి. ఎంత లేసీమాటలు, శోభ పల్కులేనా, శశీ, నిన్నువిడచి మనలేదన్న - నీప్రణయ రసాధిదేవినన్న, శోభయేనా? ఎంతనిర్దయ?

‘శోభా - నీవేమన్నసరియే - కానీ - నాకు నీ శ్రేమభిక్షమాత్రము మరవకు, నీ శ్రేమలేకున్న, నాబ్రతుకు గడువదు - నీ పాదములను’ యని - శశి శోభకాళ్లపైవ్రాలినాడు.

‘శశీ, శ్రేమవీరుడవోయీ, నీ త్యాగమాచంద్ర. తారార్కమై వెలయుగలదు!’ యన్న పల్కులు వినిపించినవి. శశి, శోభ లదరిపడినారు, శశి - తన కన్నులను సమ్మలేకపోయినాడు, ఆ యుగంతకుడు - తనకై రక్తమును ధారవోయుచున్న, సహోదరుడు రఘు !!! రఘు - ఎలా యిచటికి రాకల్గినాడు, తాను శోభ, శోభపడములనుండి లేచినాడు, రఘు సమీపించి ‘శశీ, తండ్రియాశయము లతిచక్కగా నిర్వర్తించినావు నాయనా? ప్రణయ రసాధిదేవినుండి ప్రణయభిక్షకోరి ధన్యడవైనావు. ఇట్టి సన్నివేశము నన్ను చాల యానందమున ముందినది - ధన్యమైనది - నాజన్మ’ యన్నాడు. శశి హృదయములో, అవసూనము, చింత, ప్రజ్వలించినవి, శోభ కాళ్లపైతాను - యిట్టిసీతిలో, శోభ తెలిసికొన్నది - అతనే ‘శశి’ యన్న యని. యిక పీడతొలగినలే!

‘శశి యన్నగారు తమలేనా? చాల ఘనుడగు తమ్ముని యన్నగారే’ యన్నది.

శశి కిది విచారువలె తోచినది. తన్నుకాక - తన యన్ననుకూడ, పరిహాసింప బూనుకొన్నదా - క్రోధముతో కన్నులు - ప్రజ్వలించినవి; ‘శోభా - ఆగు - యింకొకమాట - నీప్రాణమునకే ముప్పు’ యని గల్గించినాడు. శశిలోని యాత్మగౌరవము పొంగినది. శోభ కిది పరిహాస మనిపించినది.

‘శశీ, తాటియాకు చప్పళ్లకు, కుండేళ్లు బెదరవు-పాపము-అన్నవైన-అభిమానమేనా, నీవు-మానవ రూపువసున్న రాక్షసుడవు - ఘోరపాతకివి - నీచుడవు - నీవా, నాకు హితము నేర్పనది; యనుచునే ‘హా’ యని నేలకొరగి - రక్తపుగుంటలో వ్రాలినది. నేలయంతయు రక్తసిక్తయైనది - గుండెలో బాకు గ్రుచ్చుకొనుటచే యాపె క్రిందపడి - మరణించినది. నీచురాలి జీవితమునకంత మదియేనేమొ!

అతివిదితముగ, తను మునుపే, శోభ తిరస్కరించిన, ఆత్మహత్య చేసికొనతలచి తెచ్చిన బాకు తన చెంతనుండినది. కోపమున కన్నులగురించలేదు, కులట, తన్ను నాశనమొనరించినచేకాక, తన్ను నిందించినచేకాక, దేవతాస్వరూపుడగు, అన్నను నిందించుట సహింపలేకపోయినాడు. తత్ఫలితము - తనబాకు శోభ కీప్రపంచమునుండి విముక్తి ప్రసాదించినది. రఘు విభ్రాంతుడైనాడు. క్షణములో జరిగిన దీ

సంఘటన - ఘోరము . తన ఎదురుగా, ఘోరహత్య - ఇక తరుణోపాయము. శోభ - అరపుతో నేవకులు వచ్చి - యాదృశ్యమునుచూచి, రక్షకకాఖతు తెలిపినారు, రఘు, శశి ఇరువురు - నిశ్చేష్టితులై నిలచియుండి నారు. రక్షక భటాధికారిరాగనే, రఘు - ముందుకువచ్చి తనే ఆ హత్యచేసినానని, తనకు దండనవిధించ వలయునని, చేతులనందించినాడు. శశికి, కన్నులు తిరిగిపోయినవి. మాట పెగులలేదు. రఘుచేతికి సంకెళ్లు తగిలింపుచుండగా, తానే, దోషినని రఘు నిర్దోషియని అరచినాడు. అతని పల్కుల వినువారే? రఘుకు చేడకలు - చెరసాలప్రాప్తి, శశిమాట విన్నవారే?

శశి యీలాకమునకు వచ్చినాడు. ఏమిటిది తను చేసినజేమిటి? తత్ఫలితము - ఆచరణతనది - అనుభవము - అన్నదా? ఇది - జరుగదు. న్యాయస్థానము - తాను - న్యాయముగ తననేమునుచెప్పిన, అన్నకు విముక్తికల్గకలదు! అతనిపేరు - తను - పల్కుటమునకే అనర్హుడు, తనవంటి, నీచుని సరకువలసి నది - ఇదేమి? అట్టి యకార్యము - తానాచరించినా నన్నదెందుకు - న్యాయపరిపాలనలో - శిక్షయైన - ఘోరము - తనవలన పడరాని - యిడుములు; తుదకు ప్రాణముకూడ, బలిదానయా? అట్లెన్నటికి జరుగదు, తను బ్రహ్మచారి - గీత! తన రఘు భార్య - పిల్లలు. వారందరిగతి - ఏమి కావలె? ఎంతదారుణ పరిస్థితి - తననేరము - చెప్పవలె - రఘుకు రక్షించవలె లేకున్న - రఘును తలచిన - తనకు పిచ్చికలినది; రఘును చూడటానికి - అనుమతి దొరకనది. వెళ్లి కాళ్ళపైబడి భోరునవచ్చినాడు. రఘు చెప్పినదొకపే 'శశి, గీతను పరిణయమాడి, వనినెను, పిల్లల కాపాడుదునని వాగ్దానము చేయమన్నాడు. ఏమిటి వింతకోరిక! తనకోరిక! తనకోరిక - అంతిమకోరిక తీర్చడం - శశి విధి - శశి ఏమో చెప్పతలచినాడు - కాలవ్యవధి మీరినందున వచ్చిజేసినాడు!

గీత, మూర్తి, లలితపిల్లలు - కలకత్తావచ్చినారు. ఈ విషాదసంఘటన వారిని సిద్ధివారిగాచేసినది. న్యాయవిచారణజరిగినది. తీర్మానమే మిగులు. శశికి - గీతను పరిణయమాచు బాధ్యత, పిల్లలు, వనినె పోషణ అట్టి శోకసాగరమున - పరిణయమా?

న్యాయాధీశుని తీర్మానము - రఘు దోషియని - తత్ఫలితము - ఉరిశిక్ష. శశి, కుటుంబము సంగతి చెప్ప వీలులేదు - రఘు, గీత, శశిచేతుల కలపినాడు, లలిత పిల్లల నష్టగించి, తనజన్మ ధన్యమైనదన్నాడు. తనతండ్రికోరిక - నీడేర్పినాడు. తనశశిని, కాపాడినాడు - తనప్రాణమా - పోయిన చింతలేదు! శశి యుండ, లలిత, పిల్లలకు కొడుకువచ్చి? దోషి యురికంబును, యంతిమ సందేశమదియే.

శశి, గీతలయానందమే తన పరమావధి!

శశి, గీత, దుఃఖమెందుకు? మీ యిరువురి దాంపత్య శోభమాచి యానందించెడి - భాగ్యము నోమణితేదు. ఇది దింతకు సమయముకాదు. నాతండ్రికోర్కె నెరవేర్చి ధన్యుడనైనాను - నెలవు -

రఘు - న్యాయమునకు - బలియైనాడు! నిర్దోషికి శిక్ష దోషికి విడుదల యిది సంఘపు తీర్మానము. న్యాయదేవత - ఆంధురాలు - కాకున్న - రఘు - న్యాయదేవతకు - బలియగునా? ఆంధ ప్రపంచము, ఆజ్ఞానతీర్మానములు, అన్యాయవైఖరులు.

రఘు - ఎక్కడ రఘు? తమ్మునికై - రక్తమోక్షి - తుదకు - ప్రాణమునేయర్పించిన, నీబ్రతుకు ధన్యము! భరతమాత సుపుత్రులలో నొక్కమణివంటి నీవు - త్యాగమూర్తి వసుటలో సందేహమా? త్యాగమూర్తి - నీకిదే జోహారులు !!!

సమాప్తము.